

drugih razredov naj pridejo k vpisovanju dne 17. t. m. od 10. do 11. ure v omenjeno učilno sobo. Popravljalne in sprejemne skušnje v višje razrede (od 2. do 8. razreda) vršile se bojo dne 17. t. m. od 8. ure naprej. Natančneje tozadevne naznanilo prilepljeno je na črni tabli v gimnazijskem poslopju. Sveta maša za učence se bode brala v nedeljo (18. t. m.) ob 8. uri.

Pri občinskih volitvah pri Veliki Nedelji dne 5. t. m. zmagala je napredna stranka, akoravno so nekateri klerikalci vse svoje moči napenjali, da bi prodirli s svojimi kandidati. Živeli!

Kako klerikalci agitirajo. Prejšno nedeljo je sklical dr. Jurtela neki shod pri sv. Janžu na Dravskem polju, na katerem je na kaj čuden način agitiral za izvolitev dr. M. Ploja. Rekel je med drugim, da se bojo morali tisti po ječah vlačiti, ki ne volijo dr. M. Ploja. To so ti agentje, da takih nobena druga stranka nima! Pa govorili bodemo o tem prilično še obširneje in natančneje. Vederemo!

Koroške novice.

Tečaj o ribarstvu. Vsled odredbe poljedelskega ministerstva bode društvo koroških ribičev priredilo drugi polovici meseca novembra tridnevni tečaj o ribarstvu (Fischereikurs) v svrhu izobrazbe riborejcev. Posestniki, ki imajo pravico do ribljenja, naj ne zamudijo te priložnosti ter naj pošljejo svoje sinove ali delavce (ribiče) k temu tečaju, ker se je dognalo, da je slabemu stanju riboreje na Koroškem vzrok le pomanjkljivo znanje umnega ribarstva. Ubožnim udeležencem tega tečaja podelile se bojo od imenovane društva štipendije. Zglasitvije se sprejemajo najzgodneje do 1. novembra in se imajo nasloviti: an den Kärntner Landes-Fischereiverein in Klagenfurt, Martengasse Nr. 2.

Pogreb. Dne 29. avgusta umrl je v Steineldu v Dravski dolini 64 letni umirovljeni ces. poštari in posestnik g. Ferdinand Kolbitsch po kratki toda mučni bolezni. Množina od blizo indaleč prišlega ljudstva je bila dokaz, da je bil ranjki obče spoštovan in priljubljen mož, kakoršni postajo žalibog od dne do dne redkeji.

Cerkven ropar. V noči do 29. avgusta je nepoman predrznost vlomil v cerkvico sv. Ane na Zilici ter ondi poškodoval in razmetal različno cerkveno pravo. Ko tamkaj ni našel posebnega bogastva postal se je h kapelici sv. Antona v mecesnovem gozdu pri Pečeh, kjer je tudi vlomil ter statuvo (po- bo) svetnikovo na cesto zanesel.

Požig in strela. Zlobna roka nameravala je v noči od 31. avg. do 1. septb. požgati škedenj g. Rschitz-a pri sv. Štefanu blizo Bekštajna. Čudje so ogenj pravočasno zapazili ter ga pogasili. Naslednjo noč je strela udarila v hlev posestnika Sander v Blačah. V kratkem času je poslopje bilo v plamenu ter je s krmo in drugo vsebino cel pogorelo. Le z velikim naporom se je posrečilo sednja poslopja pred ognjem obvarovati.

Lepa starost. 29. avgusta so v Trbižu k večnemu počitku zanesli najstarejšega ondotnega občana, ki je doživel lepo starost 100 let. Rojen je bil l. 1804. in je bil toraj ravno tako star, kakor avstrijsko cesarstvo.

Samomor. V Celovcu se je ustrelil odvetnik dr. Gustav Traun, rodом Celjan. To je letos že drugi dohtar, ki se je na Koroškem poknil.

Davica (difteritis) razsaja v okolici Starega dvora. V nekej družini sta že umrla na tej bolezni dva otroka. Občinsko predstojništvo postopa v obrambo te kužne bolezne sicer strogo po zdravstvenih navodilih, toda dosedaj se še ni posrečilo to morilko mladine popolnič odpraviti.

Požar. V noči od 4. do 5. septb. zgorel je takozvani „Grösslhof“ v Golovici (Volovci) občina Pongfeld. Razun precej oddaljne kovačnice so vsa poslopja do tal pogorela in posestnik Jožef Weber nig trpi veliko škodo, ker je bil le neznatno zavarovan. Sumi se, da je požar povzročila zlobna roka.

Dopisi.

Iz št. Janža na dravskem polju prejeli smo sledeče poročilo: „Našemu kaplanu je zadnji dopis „Štajerca“ dobro prijal. Ta tobak se ga je vendar nekoliko prijel, kajti precej dolgo je še po šnofanju kihal in jevkal. V zadnji „Gospodarjevi“ številki je bil nekak popravek, podpisan od našega gospoda fajmoštra. Da to poročilo niso g. fajmošter sestavili ter iz lastnega nagiba podpisali, to je pač nam vsem faranom znano. Časitljivi starček so se pač raje neprestanemu nadlegovanju udali, kakor da bi si nakopali v farovžu še več neprijetnosti in jeze, česar jim itak ne manjka. Dobro nam je znano, da so se č. g. fajmošter resnično razjokali zaradi kaplanovega neprikladnega obnašanja. Pripravljeni smo to dopričati in je sploh vse resnično, kar se je v „Štajercu“ o našem kaplanu reklo, to si upamo kaplanu Gosaku v zobe povedati. Naj se v „Gospodarju“ še toliko opravičuje in za svojo obrambo zavetnikov išče, pred nami Šentjanževčani se ne bode opral, dokler se ne bode poboljšal. Politiko in druge reči, ki se za katoliškega duhovnika nikakor ne spodobijo, naj pusti na stran in videl bode, da med nami ni slabo živeti. -- Pri nas še dosedaj nismo imeli kaplana, ki bi se tako samooblastno obnašal, kakor sedanji kaplan Gosak. In to še celo proti sivolasemu blagemu gospodu fajmoštru, ki mora jesti sam, ločen od družbe, med tem ko sedita kaplan in kuharica skupno pri eni mizi. G. Gosak, ali bodete to tudi tajili?

Iz Zgornje Radgone se nam piše: „ . . . „Slovenski Gospodar“ je v številki 28. sam sebe zagovarjal proti dopisu v 14. številki „Štajerca“, pa o Tončeku in dr. Ploju je vendar molčal. Tajiti hoče, da dotična deklica nikdar ni bila pri bralnem društvu in da nikdar ni kot „Marija“ pri igrah nastopila. Ali „Slov. Gosp.“ oziroma njegovega pisarja ni sram, da si upa resnici tako očitno v oči biti, ker vendar tukaj vsi ljudje vejo, ki so pri veselici bili, da je to

gola resnica, kar je „Štajerc“ pisal. Ali ne veste, da je laž greh? V omenjenem farškem listu se gotovi gospodje hvalijo, da se pri dotičnih veselica govori o verskih rečeh — o pridigi, spovedi i. t. d. —; seveda morajo ondi ljudstvo podučevati, kjer se igra, kjer so fantje v ženska oblačila oblečeni i. t. d.! To so same svete reči za sedanjí novi čas! Človek, ki sam sebi laž verjame, mora biti vendar že skrajno pokvarjen, drugače ne more biti! — Vse vaše veselice so le zato, da mladina ložej skupaj pride; to je njej povod. Brez kaplanov se v Gornji Radgoni dosedaj še nobena veselica ni začela in ne končala. Menda zato pišete v naslednji številki (29.) „Slov. Gosp.“ od nekega starega Boga, katerega hočete osramotiti ter s tem naravnost pokazati, da so stare verske resnice za nič in morajo nastran in da le veselice kaj veljajo. V novejšem času so zopet nekaj novega znašli. Predstavljali so sv. Elizabeto, kako da jo Marija obiše. To bode vendar bolj prilično, ker Elizabeta je vendar že bolj priletna ženska in se ni treba tako bati, da bi mati postala, ker čudeži so v novejšem času jako redki. Bog ve, ali bode se sv. Elizabeta še kedaj predstavljala, ko sta oba naša gg. kaplana od sv. Petra odišla. — Opazovalec.

Od župnika Ražuna v št. Jakobu v Rožu dol. prejeli smo sledeči popravek: 1. Ni res, da bi bil „volilski imenik tako sestavljen, da postavnim predpisom ni odgovarjal“, in ni res, da bi bila volitev z dne 28. januarja razveljavljena, „ker bi bil imenik volilcev pomanjkljivo sestavljen“, res je pa, da je bila volitev razveljavljena samo zaradi tega, ker je bil volilni imenik na razpolago volilcem samo uradne dni. 2. Ni res, da „je morala politična oblast že drugič način postopanja pri volitvah ostro zavrniti, ker je bil volilski imenik tako sestavljen, da postavnim predpisom ni odgovarjal; res je pa, da volitev v drugič sploh še ni bila razpisana, in res je le, da so se nekateri pritožili zaradi imenika na okrajno glavarstvo v Beljaku, a je okrajno glavarstvo njihovo pritožbo zavrnilo z odlokom z dné 8. avgusta 1904 pod št. 22310 kot neopravičeno. 3. Ni res, da bi se bili razglasili prilepili na „take kraje, kamor le redkoma kak človek pride, ali pa morebiti nigdar“, res je pa, da je bil en razglas nabit na občinski deski, razven tega pa še drug na javnem prostoru pri župnijski cerkvi v Podgorju. Tudi ni res, da se je pribilo volilno naznanilo „v Področici na straniščna vrata nekega delavca“; nasprotno je resnica, da občinski predstojnik še sploh nikdar ni zaukazal pribiti volilni razglas na kateremkoli mestu v Področici. 4. Ni res, da bi se ne bilo poskrbelo, da bi se voznje pri zgradbi železnice domačinom prepustile; res je pa, da so dobili domačini dovolj dela, in da je občina zastopala koristi domačinov pri deželnem vladnem svetniku, g. Schusterju, pri bivšem deželnem predsedniku pl. Braydeneggu in pri železniškem ministru Witteku. 5. Slednjič ni res, da si je „občinski predstojnik pri tej priliki lepega denarja zaslužil“, „drugi so morali in še morajo skozi prste gledati“, ampak res je, da so vsi

vozniki v njih popolno zadovoljnost plačani. Št. Jakob v Rožu, dné 27. avgusta 1904. Franjo Kobenter, župan. — Opomba uredništva: „Da je vso župnikovo opričevanje od kraja do konca neresnično, našim čitateljem ni treba šele posebič zatrjevati, saj vsak ve, kakšni so klerikalni hujskači — od ene strani pridržni nemirneži, od druge pa svetohlinski hinavci. Boga imajo na jeziku, v srcu pa hudobca, kar s svojim postopanjem očitno kažejo. Le pogledjte zopet en nov dokaz! Prejšno nedeljo je Ražun v cerkvi pridigoval: „Mir in ljubezen nebeškega Izveličarja naj pride med kristjane ter med njimi vedno ostane! To je srčna želja svetega očeta, papeža Pija X.“ Glejte in ravno to nedeljo popoldne je ta „apostol miru in sprave“ priredil v Velkavesi nek shod, na katerem je po svoji navadi šuntal in hujskal „verne“ poslušalce proti svojim „kristjanskim sobratom. Namesto božjega nauka vsajal je v srca došlih gostov srd in sovraštvo do bližnjega ter na ta način bil sotrudnik vraga, ne pa naslednik božjega Učenika. Navzočih se je polastila taka razburjenost, da se je moral shod zaključiti. Konec temu zborovanju in njegov posledek je bil ta, da je v naslednji noči priletel v nadučiteljevo stanovanje kot pest debeli kamen, ki je razbil šipe in okvirje. Ja, taki so! Prilično več kaj.

Zunanje novice.

Občinska volitev v št. Lenartu v Slovenskih goricah dne 3. t. m. je zopet jasno pokazala, koliko da more vzajemnost in sloga. Vse skozi je zmagala napredna stranka in niti jednega zastopnika nimajo klerikalci v novem odboru.

Morilec Antonije Pozeb Anton Majcen ima baje še več hudodelstev na vesti in se bode moral, pred porotnim sodiščem zaradi njih zagovarjati. Neka Ana Fergeš iz Frama odločno trdi, da je bil Majcen tisti hudobnež, ki jo je svoječasno v vindenavskim gozdu po roparsko napadel, jo skoz močan udarec na glavo omamil in ji 5 kron denarja vzel. Morebiti pride o tem hudodelniku še več kaj na dan.

Lažnjivcem v odgovor. Farški listi so nedavno svojim bralcem postregli s izmišljeno lažjo da je bil Alojz Muršič, ki je pomagal Šeguli ženo umoriti, sotrudnik „Štajerca“. To je nesramna laž, ker „Štajerc“ nikdar niti ene besede Muršičevih duševnih proizvodov ni priobčil, pač pa je Muršič svoječasno v neki tiskarni na lastno roko dal pesem tiskati, katero je baje on sam zložil. S tisto pravico, s katero klerikalni listi nam po krivem očitajo Muršičevo sodelovanje, z ravno isto pravico lahko tudi mi trdimo, da je Muršič bil sotrudnik tega ali unega lista. Da farške cunje svojim bralcem donašajo samo le laži in zopet laži, je itak znano, toraj se nam ni treba čuditi, da so tudi to nesramno izmišljotino iztuhtali.

Iz Karčovine pri Mariboru prejeli smo sledeče vrstice: „Dragi mi „Štajerc“! Iz Karčovine že pač v